

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تاثیر نهج البلاغه بر اشعار فردوسی و سعدی

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محسن خوش فر - استادیار گروه قرآن دانشگاه قرآن و حدیث

مریم سادات صاحب قلمی - دانشجوی کارشناسی ارشد نهج البلاغه، دانشگاه قرآن و حدیث پردیس تهران

اسما زندی - دانشجوی کارشناسی ارشد نهج البلاغه، دانشگاه قرآن و حدیث پردیس تهران

خلاصه مقاله:

ادبیات فارسی از دیر باز با مسایل دینی و مذهبی پیوند محکمی داشته است چنانکه تاثیر پذیری شعرا و نویسندگان از فرهنگ قرآنی و کلام بزرگان دین مانند امام علی علیه السلام کاملا مشهود است. شاهنامه فردوسی، اشعار سعدی نیز از این تاثیرات بی نصیب نیستند. خطبه ها، نامه ها و کلمات قصار نهج البلاغه نیز دریای جوشانی از علم، فضل، تعلیم و تربیت و معارف ارزنده بشری است. انواع اثر پذیری از اشعار حکیم فردوسی نشان می دهد که بیشترین شواهد، شامل اثر پذیری های تلمیحی، تفسیری و تاویلی است و بیشترین شواهد در اشعار سعدی شامل اثر پذیری های تفسیری و ترجمه ای و مثال هایی که بیشتر کاربرد اخلاقی داشته باشند، بوده است. در آثار حکیم فردوسی مضامین حکمت آمیز به صورت حماسی ظهور کرده اند. و در اشعار سعدی انسانی اندیشیدن، و رای فرقه ها و مذهب دین، عشق به صلح و آرامش از مهمترین ویژگی های است.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، روش تطبیقی، شاهنامه فردوسی، اشعار سعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802911>

